

raads Formand, til Indenrigsministeriet er indkommen en Indberetning om, at Byraadet har taget en lovstridig Beslutning. Dernæst har han sammen med Byraadet Tilsynet med Kassen, Tilsynet med, at Skatterne komme ind og Kasseeftersyn hos Kæmneren. Jeg skal gøre opmærksom paa, at den Betragtning, jeg har gjort gældende, og som jo sikkert heller ikke er ny for ærede Medlemmer eller for den højtærede Indenrigsminister, skønt Udtalelserne her i Bemærkningerne ganske vist gaa i en helt anden Retning, var man ogsaa fuldstændig klar over, da Købstadskommunalloven blev given. Man var fuldstændig klar over, at saaledes vilde Forholdet blive. Bestemmelsen om, at den umiddelbare Forvaltning af Kommunens Sager skulde udføres af staaende Udvalg, altsaa uafhængig af Borgmesteren, blev indsat her i Folketinget. Da Lovforslaget kom tilbage til Landstinget, udtaltes det af Landstingets Udvalg—det er i Rigdagstidende for 1867-68, Tillæg B. Sp. 1191 — „at flere af Udvalgets Medlemmer have ikke ringe Betænkelse ved at tiltræde enkelte af de saaledes foregaaede Forandringer“, og saa opregnede, hvilke Forandringer der var foretaget i Folketinget, siden Loven havde været til Behandling i Landstinget. Der fortsættes da med, at dette gælder navnlig Affattelsen af § 5, hvorved det gøres muligt for et Flertal af Byraadet, „aldeles at udskyde Borgmesteren som Medlem af de staaende Udvalg, og saaledes fjerne ham fra Ledelsen af den største og vigtigste Del af den kommunale Forvaltning“. Altsaa var man i Landstinget fuldstændig klar over, at det var denne Ordning, som Købstadskommunalloven indførte. Nu er det naturligvis ikke saaledes, at Borgmestrene slet ikke ere Medlemmer af nogle af de staaende Udvalg, men det er noget, som Byraadene og Borgmestrene maa afgøre, som de ere Venner til, og det vil jo ogsaa være afhængigt af, hvilke kommunale Evner Borgmesteren har. For ikke at blive misforstaaet vil jeg udtale, at selvfølgelig er der mange Borgmestre, der udføre et meget stort kommunalt Arbejde og et meget godt, dygtigt kommunalt Arbejde, men det samme er der jo ogsaa valgte Medlemmer af Byraadet, der gøre. Det er en helt indre Ordning inden for Byraadet, som ikke kommer Lovgivningsmagten ved, og som ikke kan have nogen afgørende Betydning over for os med Hensyn til, hvorvidt et Embede her er nødvendigt eller ej. Jeg skal for Nøjagtighedens Skyld

nævne, at der er et staaende Udvalg, hvor det, skønt det ikke udtrykkelig udtales i Loven, maa antages at være Meningen, at Borgmesteren skal være „født Medlem“, som det kaldes, og det er Kasse- og Regnskabsudvalget, idet der nemlig staar, at Borgmesteren sammen med Byraadet har Tilsyn med Kassen. Nu er det naturligvis ret selvfølgelig, at Borgmesteren derfor vælges ind i det saakaldte Kasse- og Regnskabsudvalg, som har Kasseeftersynet hos Kæmneren. Men det er i øvrigt ikke et Udvalg, som har saa ganske særlig Betydning, som Navnet kunde lade formode. Det har Kasseeftersyn, Attestation af de Regninger, som falde uden for de staaende Udvalgs Forvaltning, og dernæst Ordningen af ny Laan, hvilket ganske vist er noget, som i vore Dage gaar meget hyppigt for sig i Købstadskommunerne.

Ved Siden af dette Arbejde, som Borgmesteren efter Loven har som Formand i Byraadet, og som det er foreskrevet at han skal udføre som Formand i Byraadet, som Borgmester, er der de saakaldte Magistratsforretninger, Levninger fra forrige Tider. Til Magistratsforretninger henhøre Deltagelse i Skifteforvaltningen og Oppebørslen af de kongelige Skatter, men det sidste er naturligvis en Sag for Fuldmægtigen, saa det skaffer ikke noget personligt Arbejde for Borgmesteren. Saa skal han udføre borgerlige Vielser, udstede Næringsbeviser, modtage Firmaanmeldelser, autorisere Handelsbøger, udmelde Synsmænd til ekstrajudicielle Forretninger, og han skal være til Stede ved Apotekvisitationer. Jeg ved for Resten ikke, om det sidste gælder endnu, forhen bestod det i, at Borgmesteren var til Stede ved den større Midtag, som altid fulgte med Visitationerne, og nu kommer jo Visitationen som en Tyv om Natten. Hvorvidt Borgmesteren endnu skal være med der, erindrer jeg ikke. Der er endnu enkelte andre Ting, som høre ind under Magistratsforretningerne, men som vel maa anses for at være bortfaldne. Der er blandt andet det, at han ikke, hvis han bliver opfordret dertil, kan undslaa sig for at overvære Natmænds Baredaab eller Ligbegængelse, og ligeledes, at hvis Stadsmusikanten afgaar ved Døden, skal han indberette dette til Overhofmarskallatet. Imidlertid, disse Magistratsforretninger kunne egentlig ikke regnes med, naar vi ville se, hvor overbebyrdet Borgmesteren i en Købstad er, idet en justitsministeriel Skrivelse af 1871 udtaler, at Magistratsforretningerne vedkomme ikke de beskikkede